

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2008. év április hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A *lopás vétsége és más bűncselekmények* miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Heves Megyei Bíróság Bf.303/2007/4. számú ítéletét

az alábbiak szerint *változtatja meg.*

a vádlott bűnösségét 4 rb bűnsegédként elkövetett a Btk. 277. § (1) bekezdése szerinti közokirattal visszaélés vétségében is megállapítja.

A vádlott 1 rb társtettesként elkövetett lopás vétségeként és 2 rb társtettesként elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségéként értékelt cselekményeit bűnsegédként elkövetettnek minősíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a harmadfokú eljárásban felmerült **7.200,-** (hétezer-kettőszáz) **forint** büntügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Gyöngyösi Városi Bíróság a 2007. év április hó 26. napján kelt 9.B.367/2006/8. számú ítéletével a vádlott bűnösségét 2 rb. lopás vétségében mint társtettes, 4 rb. közokirattal visszaélés vétségében mint társtettes és 2 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségében mint társtettes állapította meg, és ezért őt, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 7 hónap börtönre és 1 év

közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a járulékos kérdésekről, így az 5.000,- forint lefoglalásának megszüntetéséről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Heves Megyei Főügyészség a B.1485/2006/2. számú átiratában az értékhatár változására tekintettel 1 rb. lopás vétsége alól a vádlott felmentését és tulajdon elleni szabálysértés miatt figyelmeztetésben részesítését, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Heves Megyei Bíróság a 2007. év november hó 06. napján kelt Bf.303/2007/4. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, a vádlottat a sértett1 sérelmére lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, cselekményét tulajdon elleni szabálysértésnek minősítette, amely miatt figyelmeztetésben részesítette. A vádlottat 4 rb. közokirattal visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Heves Megyei Főügyészség jelentett be fellebbezést a 4 rb. közokirattal visszaélés vétségének vádja alóli anyagi jogszabálysértő felmentés miatt, a vádlott terhére, bűnösségének megállapítása végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.7/2008. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen is fenntartotta a bejelentett ügyészi fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság ítéletét - részben hiányos és iratellenes volta miatt - részben megalapozatlannak tartotta, mert a tényállás nem tartalmazza, hogy lopás közben ki, milyen elkövetői magatartást fejtett ki, mi lett a női táska és a benne levők sorsa. A főügyészség átiratában rögzítette, hogy ezt a hiányosságot a másodfokú bíróság sem pótolta, de a részleges megalapozatlanság az iratok tartalma, így a vádlottnak a nyomozás során előadott védekezése és a védekezést alátámasztó tanú1 vallomása alapján kiküszöbölhető. Utalt arra is, hogy a vádlott tástettesi minőségének megállapítása ellenkezik az iratok tartalmával, mert a vádlott társával szándékegységben cselekedett, de a táska elvételét csak figyeléssel biztosította. Kifejtette, hogy tévedett a másodfokú bíróság a közokirattal visszaélés megvalósulásához szükséges „megszerzés” elkövetői magatartás megállapíthatósága szempontjából hivatkozott jogesetek jelen ügyre alkalmazásakor, mert az ismeretlen elkövető nem dobta el a helyszínen a táskát, hanem azt tartalmával együtt magával vitte, az eltulajdonított tárgyak nem kerültek elő, így nem pillanatnyi elvételről és a birtokból azonnali kikerülésről, hanem az okirat feletti rendelkezési jog megszerzéséről van szó.

A vádlott a lopást ismeretlen társával szándékegységben valósította meg, az elkövetés során belenyugodott abba, hogy egy női táska szükségképpen kellékei a

mindennapi élethez szükséges közokiratok és bankkártyák. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség ezért a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott bűnösségének 4 rb. közokirattal visszaélés vétségében történő megállapítását, egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője a fellebbezés elutasítását indítványozta arra hivatkozással, hogy a másodfokú bíróság helyes tényállás alapján állapította meg, hogy a vádlott nem követte el a közokirattal visszaélés vétségét.

A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában a másodfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítélőtábla mint harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bíróság eljárást a Be. 387.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az első- és másodfokú bíróság az eljárást a vonatkozó perrendi szabályok szerint kellő alapossggal és körültekintéssel folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat egyenként elemezve, egymással összevetve lényegében okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Eleget tettek indokolási kötelezettségüknek is.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított és a másodfokú bíróság által is irányadónak tekintett ítéleti tényállás túlnyomó részben mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, de a tényállás mind személyi, mind történeti részében helyesbítésre és kiegészítésre szorul.

Az ítélőtábla az iratok tartalma, így az előzményi irat, a vádlott erkölcsi bizonyítványa, a vádlott vallomása, tanú1 és a rendőri jelentés alapján a Be. 388.§-ának (2) bekezdésére tekintettel a megállapított tényállást az alábbiak szerint helyesbítette és kiegészítette:

A vádlott az elsőfokú ítélet 10 sorszáma alatt feltüntetett ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetésből 2007. év augusztus hó 01. napján szabadult.

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. év július hó 09. napján jogerős 2.B.XVII.1013/2006/9. számú ítéletével a 2005. év november hó 25. napján elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétsége, 5 rb. közokirattal visszaélés vétsége miatt mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 50 nap közérdekű munkára ítélte.

Amíg a vádlott figyelt, ismeretlen társa kivette a lezáratlan gépkocsiból sértett2 táskáját.

A táskát mindketten átnézték, meggyőződtek arról, hogy a táskában iratok vannak. A táskát a benne levő iratokkal együtt az ismeretlen társ elvitte. Az iratok nem kerültek elő.

A fenti helyesbítéssel és kiegészítéssel a megállapított tényállás megalapozottá vált, ezt a tényállást tekintette irányadónak az ítélőtábla és határozatát a Be. 388.§-ának (1) bekezdése alapján erre a tényállásra alapította.

Az irányadó tényállás alapján az első- és másodfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott és ismeretlen társa szándékegységben cselekedett, amikor a közös elhatározást követően a lezáratlan gépkocsiból az ismeretlen társ a vádlott figyelése mellett eltulajdonította a sértett táskáját, mivel a vádlott és ismeretlen társa sértett² és sértett¹ sérelmére követte el a cselekményeket törvényesen állapította meg az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét 2 rb. lopás vétségében és törvényesen járt el a másodfokú bíróság is akkor, amikor a jogszabályváltozásra tekintettel a vádlottat a sértett¹ sérelmére elkövetett lopás vétségének vádja alól felmentette, egyúttal a tulajdon elleni szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette. Tévedett azonban a másodfokú bíróság akkor, amikor a vádlottat a 4 rb. közokirattal visszaélés vétségének vádja alól bűncselekmény hiányában felmentette, azzal kiegészítve az okfejtést, miszerint egyébként sem bizonyított, hogy a vádlott tudomással bírt arról, hogy a táskában közokiratok vannak.

Az ítélőtábla mindazzal, amit a másodfokú bíróság a közokirattal visszaélés megállapíthatóságához szükséges „megszerzés” fogalom, a „pillanatnyi megszerzés” körében kifejtett, egyetértett, jelen ügyben azonban nem erről volt szó.

A táskát az elvételeét követően a vádlott és ismeretlen társa átnézte. Látva, hogy abban iratok is vannak, sem a táskát, sem az iratokat nem dobták el a helyszínen, ellenkezőleg az ismeretlen társ a táskát a benne lévő iratokkal együtt elvitte és az iratok azóta sem kerültek elő. Az okiratok feletti rendelkezési jogot a vádlott ismeretlen társa megszerezte.

A táska eltulajdonítását figyeléssel biztosító vádlottnak - ha a táskában levő iratok jellegével, számával nem is volt tisztában - azzal számolnia kellett, hogy az iratok között a mindennapi élethez szükséges közokiratok vannak.

Az ítélőtábla ezért megállapította a vádlott bűnösségét eshetőleges szándékkal a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédként elkövetett 4 rb, a Btk. 277.§ (1) bekezdésébe ütköző közokirattal visszaélés vétségében.

Az irányadó tényállás alapján a vádlott nemcsak a közokirattal visszaélés vétségét, hanem a lopás vétségét és a 2 rb. készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés vétségét is a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerint bűnsegédként követte el.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az eljáró bíróságok lényegében helyesen sorolták fel, és azokat megfelelően értékelték. Mellőzte azonban az ítélőtábla a súlyosító körülmények köréből a társtettesi elkövetést a változott elkövetői minősítés miatt, ugyanakkor további súlyosítóként értékelte, hogy a vádlott cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

A kiszabott büntetés neme és mértéke megfelelő, eltúlzottan súlyos büntetésnek nem tekinthető, az arányban áll a cselekmények tárgyi súlyával, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, alanyi bűnössége fokával és az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekkel.

A kiszabott büntetés szükséges, egyúttal elegendő ahhoz, hogy a vádlottal szemben az egyéni és általános megelőzés követelményeit elérje, érvényre juttassa.

Az ítélőtábla a másodfokú bíróság határozatát a Be. 398.§ (1) és (2) bekezdése alapján akként változtatta meg, hogy a vádlott bűnösségét 4 rb. bűnsegédként elkövetett közokirattal visszaélés vétségében is megállapította, míg egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§ (1) bekezdése alapján azzal hagyta helyben, hogy a vádlott további cselekményeit is bűnsegédként elkövetettnek minősítette.

Az ítélőtábla a Be. 398.§ (3) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte a harmadfokú eljárásban a védelmének ellátásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, a 2008. év április hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Halász Irén sk.
bíró

A Heves Megyei Bíróság Bf.303/2007/4. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bhar.14/2008/8. számú ítélete folytán 2008. év április hó 23. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2008. év április hó 23. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő